

saadant noget som ca. Halvdelen af Bevil-lingen, 98 167 Kr. Altsaa til Kreaturer i alt 338 167 Kr. Til Svinene er der i samme Tidsrum bevilget 20 000 Kr. til Svineavlscen- trer og saadant noget som en Tiendedel af Dyrskuebevillingen eller 19 000 Kr., altsaa i alt 39 000 Kr. Til Hønsene er der bevilget til Fjerkræavl 12 000 Kr. Resten af Dyrskuebevillingen er paa 9 500. Heraf kan man i alt Fald ikke regne med mere end 8 000 Kr. til Hønsene, saaledes at der i alt er bevilget 20 000 Kr. til Hønsene. Herud- over er der ydet ret betydelige Bevillinger til Konsulenter, Statsdyrskuekommissioner og lignende. Det er ikke saa helt let at for- dele disse Bevillinger paa de forskellige Husdyrarter, men jeg føler mig overbevist om, at en Fordeling af dem vil falde ud omtrent som den, jeg her har nævnt.

Hvis man nu vil undersøge Forholdet mellem Tilskuddet til disse forskellige Hus- dyr og deres økonomiske Betydning for Landbruget og Eksporten, vil det ses, at i 1900 — altsaa paa et Tidspunkt, da Heste- avlen fik en meget stor Del af Husdyravls- bevillingerne og de tre andre Husdyrarter maatte nøjes med ca. det halve — androg Eksporten her fra Landet af Heste ca. 13 Mill. Kr., medens vi udførte Kreaturer og Produkter af Kreaturer, Smør, Mælk og lig- nende, for ca. 140 Mill. Kr., Svin og Flæsk for ca. 60 Mill. Kr. og Høns og Æg for ca. 18 Mill. Kr. I den Tid, der er forløbet siden da, er Statstilskuddet altsaa efter de Tal, jeg allerede har nævnt, navnlig kommet Heste- og Kreaturavlen til gode. Nu viser det sig imidlertid, at i Aaret 1924 andrager Udførselsværdien af Heste ca. 15 Mill. Kr., det vil altsaa sige kun noget nær det samme som i 1900, og der er jo ingen Tvivl om, at for indeværende Aar vil Udførselsværdien af Heste ingenlunde være stigende, og navn- lig er der al Udsigt til, at denne Produktions- gren indenfor Landbruget ingenlunde er i samme Opgang som for de andre Husdyrs Vedkommende. Derimod andrager Udfør- selen af Kreaturer og Produkter af disse, Smør o. s. v., en Værdi af ca. 774 Mill. Kr., cirka 5 Gange saa stort et Beløb som i 1900; med Hensyn til Udførselen af Svin og Pro- dukter af Svin er vi kommet op paa et Beløb af ca. 560 Mill. Kr., det vil sige 9 à 10 Gange saa meget som i 1900, og med Hensyn til Udførselen af Høns og Æg er vi naaet op paa et Beløb af ca. 150 Mill. Kr., altsaa det nidobbelte af Beløbet i 1900. Man vil af disse Tal se, at det er ikke Størrelsen af Til- skuddene paa Husdyrlovene til de forskellige Husdyrarter, der er afgørende for Udførsels- værdien af vedkommende Husdyrarts Pro-

dukter, og navnlig ikke for dens Stigning de Aar, der er gaaet.

Med Hensyn til Statstilskuddet kan jeg maaske — for at gøre det klarere for Tingets Medlemmer — sige, at det fordeler sig saa- ledes, at for hver Krone, vi giver ud til Høns, giver vi 2 ud til Svin, til Heste 9 og til Kvæg 17, og vil vi anstille en Sammenlig- ning imellem Statstilskuddet og Udførsels- værdien for de forskellige Husdyrarters Ved- kommende, viser det sig, at for hver Krone, vi giver i Statstilskud til Hesteavl — det vil sige bortset fra Tilskud til Konsulent- lønninger, Afkomsundersøgelser og lignende, altsaa kun Tilskud til Foreninger og Dyr- skuer —, faar vi 86 Kr. hjem fra Udlandet gennem Udførsel af Heste, for hver Krone, vi giver i Statstilskud til Kreaturavlen, faar vi 2 300 Kr. hjem fra Udlandet, for hver Krone, vi giver ud til Svineavl, faar vi 14 400 Kr., og endelig for hver Krone, vi giver ud til Hønsavl, faar vi 7 500 Kr. hjem fra Udlandet. Enhver vil af disse Tal forstaa, at Tilskuddet til de forskellige Hus- dyrarter ingenlunde staar i Forhold til de Beløb, som vi faar ind ved Udførsel af Pro- dukter fra de samme Husdyrarter, tvært- imod, det viser sig, at det er fuldkommen uafhængigt af Tilskuddets Størrelse, om der er Stigning i vedkommende Produktions- gren eller Stilstand eller snarere Tilbagegang.

Derfor forekommer det mig ogsaa, at man maa stille sig i høj Grad tvivlende overfor disse store Statstilskuds Betydning for de enkelte Erhvervsgrene og navnlig Betydningen af et gennem mange Aar fortsat Statstilskud af den Størrelse, Tælen her er om. Det forekommer mig, man maa komme til det Resultat, at det paa den ene Side vil være noget uklogt at vedblive med de samme store Tilskud til en Er- hvervsgren, som viser sig at være ud- mærket lønnende gennem mange Aar, uklogt, fordi det vil være *unødvendigt*, og paa den anden Side maa det ogsaa vække nogen Betænkelighed gennem Statstilskud at søge at opretholde en Erhvervsgren, der igennem Aarene har vist sig ikke at være lønnende, ikke at kunne klare sig *trods* Statstilskuddene, men snarere at være i Tilbagegang. Jeg mener da, det paa dette Omraade maa være Opgaven at søge at hjælpe nye Produktionsgrene frem; hvor der viser sig Mulighed for en ny Erhvervs- gren af Betydning for Landbruget, maa man være parat til at yde Støtte, vise sin Velvillie gennem Støtte til vedkommende Erhvervsgren. Men det vil i Virkeligheden være en uløselig Opgave fortsat at yde Hjælp til Produktionsgrene, som i Aarevis